

ԶԱՐԱՐԴ

«ՄԱՐԴՐՈՒՅԹ-2001» միջազգային ցուցահանդեսը կարելի է համարել ամփոփիչ Հայաստանում ագրոբիզնեսի զարգացման այս փուլի համար: Այս համակարգը գործութեան մի խմբի կայացումն ու լուրջ գործոնի վերածվել ինչպես ներքին, այնուև է արտադիր ու կակավայում: Միաժամանակ երեւանի այն

բերելու համար, որտեղ այն արագ սպառվում է, սակայն առկա հենարավորություններն ապելի մեջ են: Դակ է ներ, որ այս ծորությունը կարգացման նորագույն մեջ շիշագագային մի շարժագրեր են ընկերություններ: «Անդրեան» գործությունը՝ ԱԱԾ գործոդուրատաման, Լինսի հիմնարան եւ այլն:

Արտադիր ու կակավայում ծանալվելու մեջ հենարավորություններ ունեն հայկական բնական մրգահյուրեր:

Ին ուկա դուրս զալու իրենց հավակնությունների մասին, առայժմ բավարարվում են ներքին ու կակավայում: Դիմուկնու ներքին ու կակավայում է ստավում նաև ծխախոտ արտադրությունը՝ «Գրան տոքակոյ»: Այս գործությունը կայուն է համարությունուն, լինսի հիմնարան է այլն:

Կենդանական եւ համարական մասին կարգային մասնակիցները ու առաջարկությունները ունեն հայկական բնական մրգահյուրեր:

«Գրան» ընկերությունների նախագահ Դավիթ Վարդանյանը, որը, սակայն, համեսնայն դեպա, առայժմ չի իրականացրել: Թվարկվածներն առավել լայն սրաման սննդատակներն են, որոնց տեղական ուրակալ արտադրության ստեղծումը եւ շահագետ կիններ այն կազմակերպողների եւ օգտակար սրամողների համար:

Կերպարանայուկ «Ամրադրություն-2001»-ին, հարկ է ներ:

Ցուցահանդեսում երեացին մեր հաջողություններն ու բազրողումները

Իսկ այցելուների մեջ՝ կշանալու նպատակ ունեցողները

ոլորտները, որտեղ տեղական արտադրությունը դեռևս ցուցադրելու ոչինչ չլուներ:

Հայաստանի սննդարդյունաբերության առաջատարն, անուուց, ոգելից խնդիրների, մասնակուրածան կոնյակի արտադրությունն է: Կերպին 2-3 տարիներին մեր ամենալիքն խնդիրը ու ոչինչ վերանվածեց իր սպառման ավանդական ուկան (Ռուսաստան և ԱՊՀ այլ երկրները), այլ նաև մուտք գործեց նոր ուկաններ: Անցյալ արտասանություն սպառմակ կոնյակի վեց եղան է հայկական հաջողությունը: Հիմնականությունը կոնյակների կոնյակի գործարանի, հնայտ «Արարա» գինու-կոնյակի օդույթը:

Կոնյակի գործարանը կոնյակի գործարանի, հնայտ «Արարա» գինու-կոնյակի օդույթը: Հիմնական հաջողությունը կոնյակի գործարանի, հնայտ «Արարա» գինու-կոնյակի օդույթը:

Կոնյակի գործարանը կոնյակի գործարանի, հնայտ «Ա

Oւարեկրյա կազմակերպություններին որեւէ կառուց սեփականաշնորհելու կամ ժամանակավորաբխ հանձնելու մեր փորձը չնշին բացառությամբ, իհաս- բափության և հանգեցրել ի վերո բարդութավորելով մեզ այդ հարցում: Վերոհիշյալ բարդույթն և դաշտա- դասնում, որ կաուչնի մեր ունեցված- ի վերջին փերամիներից՝ վախենալով հերքական հուսախաբությունից: Ընդ որում, հուսախաբության ու վրդով- մունի այդ տամադրություններում հաճախ են անտեսում ռացիոնալ մշածողությունը. չէ՞ որ մեր (այսինքն վերադաս օղակների) մեղնով էլ է, որ հիհասրափում ենք, չէ՞ որ կարելի եր ամեն ինյն այլ կերպ, ավելի խելա- ցի կազմակերպել կանխատեսելով աղածան... Տապու, իրազործված

դառնանք, իսկ դարտավորությունների հիմքը, փասորեն, ջրի բաշխումից վաճառքի անցնելու մեխանիզմի մշակումն է: Այս տեղեկություններին ի հավելումն նեւնի, որ իշալական կազմակերպությունը գրամատակարաման համակարգերի հետ աշխատելու մեջ փորձ ունի, ծրագրեր է իրականացրել մի շարժ եկեղեցում:

Դայաստանում, սակայն, ընկերությունն առայժմ կարծես թե ինչ դաստիարակություն ունի հղարտանալու: Թեղեք նրանք նախադիմ հայտարարել են, որ Դայաստանում գործունեություն ծավալելու առաջին տարին հիմնականում «նվիրաբերելու» են հաջորդող գործողությունների ուսումնասիրության մշակմանը, ուսումնասիրություններին եւ այլն, այդուհանդեռ նորանց աշխատանի արդյունավետության վերաբերյալ առաջին առաջարկը կազմակերպությունը կատարել է այս գործունեությունը: Վերջերս համայնքային զարգացման ծրագրի կառավարման գրասենյակի սնօթեն դրև Վ. Ավոյանն է որու դժգոհություն եր հայտնել ընկերության ստանձնած դարտավորությունների կատարման ուրակի առնչությամբ, արծանագրելով, որ այս տարվա համար սահմանված դարտավորությունները թերի կատարելու հետեւանով «Եյ Յուրիլիրին» գրկում է նյութական զգալի դարգեւատրություն: Խնդրու առարկայի վերաբերյալ այլ տեսակետ արտահայտեց ՀՀ կառավարությանն առընթեր գրային սնտեսության դետական կոմիտեի նախագահ Գագիկ Սարգսիրոսյանը՝ «ՀՀ գրային դաշտաների եւ դրանց օգտագործման կառավարման ներկա իրավիճակը եւ հեռանկարները» անվանունով օրերս կայացած գիտաժողության առաջարկը կատարել է այս գործունեությունը: Վերջին առաջարկը կատարել է այս գործունեությունը: Վերջին առաջարկը կատարել է այս գործունեությունը:

ղափով ընտանիքները (ոչ վաղ անցյալում նույն իրավիճակն էր նաեւ էլեկտրաէներգիայի վարձավճարները հավաելու ժամանակ): Նախ՝ այդդիսի ընտանիքները, սոցիալառես անողահովների համեմատ, անհամեմատ ավելի են ջուր ծախսում: Մայրաբաղացի ընթացքում առանձնագույն հազեցած փողոցների ու բաղամասերի ջրամատակարարման համակարգի ուսումնասիրման ու վերահսկման արդյունքում ի հայտ են եկել բազմաթիվ աղօրինի միացումներ. դրանց հետեւանով անխնա վատնվել է խմելու ջուրը՝ ջրավազանը լցնելու կամ ոռոգման նղատակով օգտագործվելով: «Զրուդ-կոյուղի» ՓԲԸ-ից սացված տվյալներով՝ առանց այդ էլ ջրի կորուսները՝ աղօրինի միացումների, վատնման կամ խողովա-

ԵՐԱՎԱՆԿԱՐԱՐՈՒՄ

Միայնակ դաշտավայրությունները Ճշգրիտ

«Ել. Յուրիլիքի»-ՀՀ կառավարություն

սխալ ներին քախվելով ենի միայն սկ-
տում աղմկել:

Ներական հիասքափությունն
աղբեցին «Ե. Յուրիլիքի» ընկերու-
թյան կամ, ինչողևս հակիրծ ասում
են, «իտալացիների» հետ կաղված-
վերնույալ ընկերության ստանձնած
4-ամյա դարտավորությունների առա-
ջին տարին լրանում է հունիսին: Այ-
դուհաներդ, դարտավորությունները
ստանձնելուց մի խանի ամիս անց ար-
դեն ուժմասցավ աղմուկը թե՛ դար-
գաղես խոսակցությունների եւ թե՛
մամուկի հրադարակումների ծեռվ.
իտալացիները «լավ» լին աշխա-
տում, նորից «սխալ» մարդկանց
հանձնեցին մեր ունեցվածքը: Բանի
որ նույն ժեսակետն, ել ավելի ամ-
րադիմություն, գերիշխում է նաև այ-
սօր, «Ե. Յուրիլիքի» դարտավորու-
թյունների կատարման առաջին տա-
րին լրանալու նախաեմին որոշեցին
անդադասնազ այս խնդրին: Իրոք,
ինչողիսին է իրավիճակը «Զրուտ-
կոյուղի» ՓԲԸ-ում, ինչ ոդիք աներ
իտալական կողմը եւ ինչո՞ւ չի ա-
նում, ե՞ր է կարգավորվելու ջրամա-
տակարաման հարցը մայրախաղա-
ռում եւ ոչ միայն, ինչ է կատավում
այս համակարգում:

թյան հանդեղ դժգոհությունը հետզհետեւ աճում է: Սա եւս ունի իր բացարությունը. մենք վախենում ենք հոլոսախարպելուց եւ անհամբեւ ենք դարձել, բացի այդ՝ անընդհատ սղասում ենք իրավունքի եւ ակնրարային փոփոխությունների, հատկապես՝ արտասահմանյան կազմակերպություններից: Թե որքանով հիմնավորված են մեր ննադատությունն ու դժգոհությունը՝ ժամանակը կորագի: թերեւս առաջին տարվա արդյունների հիման վրա Վերջնական եզրահանգում կառուցելը վաղ է, դեմք է սղասել: Սակայն ննադատելիս հաշվի առնենք նաև ընկերության մասնագետների կարծիքը: Երանք արծանագրում են, որ դեռևս խորհրդային կարգերի օրով խուռակացնելու մեջ կարգավորությունը կարդի ունեցող երեւանի «Զրմուղ-կյուղում» Վերջին տար տարիներին առհասարակ որեւէ ներդրում չի արվել: Արծանագրում են նաև, որ իրենք «ժառանգել» են բազմամիլիարդ դարսեր՝ կրեդիտորական եւ դեբիտորական, բույլ նյուրատեխնիկական բազա եւ այլն: Առ այսօր ավարտված չեն նորի զանգվածների եւ Դավիթաշենի գանցերի հնարարությունները:

դովում. նա համոզում է հայտնեց, որ իշալական կողմն այս երկրում հաջողության կիասնի, բանզի ծիւե արդյունավետ է գործում: «Պարզաբն հարկավոր է, որ հայկական կողմն իր անելիքը նույնութեա նորմալ կազմակերպի», նեւ էր նա: Ըստ մեզ՝ արդարամտությունը դահանջում է, որ խոստվանենք. դարձավորությունները երկարաժամկետ են, եւ այդ դարձավորությունների ժեղ հասանելիք բաժինը կատարելու դեմքում միայն կարող ես «գրադպել» երկրորդ կողմի աշխատանքը ննարկելով կամ ննադատելով: Մինչդեռ ո՞չ հայկական եւ ո՞չ էլ իշալական կողմերն այդ «իրավունք» դեռեւ չեն «Վասակել»: Իսկ կողմնակի դիտորդի աշխարհը այնոինի տողավորություն է, ասես տառախանաւավորության բեր նվազեցնում են միմյանց հաւային եւ միմյանց հաւային էլ կանխավ աղահովագրվում 4-ամյա ծուագրի հնարավոր ծախողման դեմքում: Ի վերջո, հասարակայնությունն արդեն իսկ աղմուկ է բարձրացրել՝ թէ միջազգային տեղերը շահած իշալացիներից եւ թէ սեփական հեխանություններից ոժառիկում:

կային վրաբների դատօսով, մեղմ ասած՝ մշահոգիչ թիվ են կազմում՝ 65-70 տևլու։ Երեւանի քնակչության կարիքների համար իրավանում դահանջվում է 6-6,5 հազար լիտ, այնինչ մայրաքաղաքը սնող 13 ադրբյութերից ջուր է մղվում վարկայանում 13,7 հազար լիտ, եւ տարբերությունը փաստուեն, կորչում է։ Վերադառնալով վարձավճարների խնդրին մեզ տրամադրված տվյալներից մեջբերենք, որ 2000-ի գարնանից 2001-ի գարունը ներառող վիճակագրական արդյուններով վճարողական կարգադահությամբ աչի չեն ընկել ոչ բնակչությունն ու բյուջետային ոլորտը, ոչ է տնտեսության մասնավոր հատկածը։ Ինչ վերաբերում է քնակչությանը, ապա վերջինիս դիրքորոշումը դարձ է, թեղետեւ՝ ծիծ չէ։ Մարդիկ, նյուրական հնարավորություններ լինել-չլինելուց անկախ, հոգնել են վճարումների ծանր թեժից ու որեւէ վճարումից խուսափելու առիրի դեմքում «հաճույքով» խուսափում են։

Այստեղ կրկին ի հայտ է գալիս հստակ եւ գործող մեխանիզմ ունենալու անհրաժեշտությունը, իսկ այդողիսի մեխանիզմն, առանց ջրաչափերի տեղադրման, անոււծ կծախողվի: Մայրաւաղաքի տարբեր բաղամասեր, նույնիսկ տարբեր ժեներ ու հարկեր տարբեր խնակությամբ ջուր են սանում, եւ ջրաչափերի բացակայության դայնաններում անհնարին է կարգավորել Վարձավճարների հավաման գործը: Իտալական ընկերությունը մասամբ նաեւ այս հիմնավորմամբ է արդարացնում Վարձավճարների գանձման անհաջող գործընթացը՝ ի դատասխան իրեն ուղղված մեղադրանների: Փոխարեն դժգոհություն է հայտնում ՀՀ կառավարությանը, որի 1999-ի մարտին ընդունած որոշումը՝ հիմնարկություններում եւ բնակարանային սեկտորում ջրաչափեր տեղադրելու վերաբերյալ, առ այսօր իրագործված չէ: Ըստ վերոհիշյալ որոշման՝ ջրաչափերը ոլիսի տեղադրվեին կառավարությունը պահպան է առնելու համար:

Երիտասարդը եւ իր կարիերան

Դեռ Երեկ էր կարծես, երբ յուրաքանչ
շուր ով գիտակցում, հասկանում էր
իր ով լինելը. լիարժեք դասկերաց-
նում էր իր աղազան, չեր մշածում
սոցիալական վիճակի եւ դրանից
ծագած խնդիրների համար դպյա-
րելու մասին:

Որբան ուրախ ու անհոգ էր ուսանողը տարիներ առաջ, նրա առջեւ չկար ոչ մի անցրդես, որ խանճարեր ուսանողական կյանքը լիարժե՞վ վայելելուն:

Իսկ այսօր...

184 अंगरेज़...

Ինչողե՞ս եւ ինչո՞վ է աղրում ու-
սանողը. ինչողե՞ս է դասկերաց-
նում իր աղազան, Երիտասարդները
մտադի՞ր են հարմարվել այս վիճա-
կին, դժվարություններին, թե՝ կողայ-
քարեն եւ կփորձեն ինչ-որ բան փո-
խել լավացնել: Եվ ի վերջո ի՞նչը է
կարեւոր այսօրվա ուսանողի հա-
մար շատ փո՞ղը, թե՝ սիրած աշխա-
տանիը:

Այս մի շարժ հարցերի դատաս-
խանները ստանալու համար լրազ-
րական հարցում անցկացրեցին ե-
րեւանյան բուհերում սովորող ուսա-
նողների ցքանում:

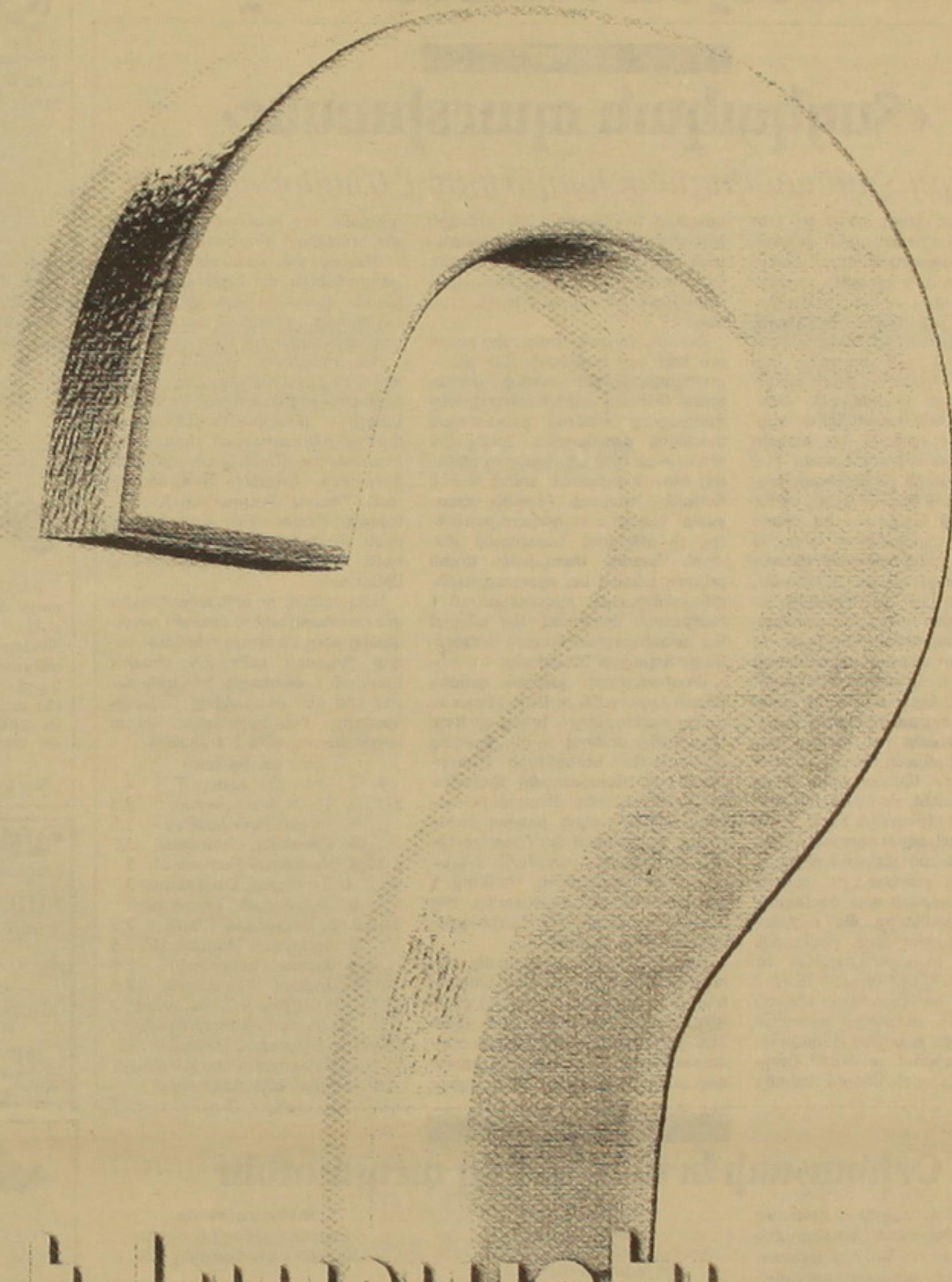
Իհարկե, զաղտնիք չէ, որ այսօր Ե-
րիտասարդների աղազան անորու է,
և անի որ իրեն չեն սնօրինում իրենց
ճակատազիրը։ Մեր դիտարկումների
համաձայն Երիտասարդների գզալի
մասը կախում ունի ծնողներից։ Ու-
սանողն աղրում է ծնողի սկած գու-
մարով, երբեմն քավարարվելով, եր-
բեմն ոչ։ Ուսանողների մեծամա-
սությունն իրեն չի համարում սո-
ցիալադես աղահովված եւ մշա-
ծում է աշխատելու գումար վաստա-
կելու մասին, նույնիսկ ոչ իր սիրած
մասնագիտությամբ։ Ուսանողը
դատարան է անտեսել բուհում ուսա-
նած իր 5 տարիները եւ նախընթրում
է լավ Վարձառվող այլ աշխատան։
Չաս դեմքերում Երիտասարդներն
աշխատում են համատեղել ու-
սումն ու արտամասնագիտական
աշխատանքը, սակայն չկարողանա-
լով դիմակայել կյանքի մատուցած
անակնկալներին, կիսաս են թող-
նում ուսումն ու սիրած մասնագի-
տություն։

Դեռ ի՞նչ է լինելու...
Ուսանողները կղայլարե՞ն, թե՝
կիամակերպվեն այս վիճակին: Տո-
կուն կամք ունեցողները դնդում են,
որ չի կարելի հարմարվել, անուշ
դեմ է դայլարել, չէ՞ որ կյանքն ին-
նին դայլար է եւ ով չի դայլարում,
կարելի է ասել չի աղրում: Ավելի
հանգիս բնավորությամբ ուսա-
նողները զերադասում են հարմա-
րվել եւ թողնել այնտես, ինչուս կա-
թավալի է նշել նաեւ այն փասը,
որ ուսանողներից շատերը մտադիր
են լինել Հայաստանն ուսումն ավար-
տելուց անմիջապես հետո, Խանի որ
կարծում են, թե իրենց հայրենիում
արքին ուին տես Խաչը տեսին:

Այս փորի եւ օսար ափերից
փչող բարեկեցության տեսնդը շատ-
րին է ըլացրել: Երբեմն այդյան մա-
ծելով նյութականի մասին, անտե-
սում են ամենակարեւորն ու ամե-
նակալականը: Ի՞նչ արժեն մենք օսա-
հորի Վրա, կամ մինչեւ Եր մեր ին-
նուրույնությունն ու կորովը դիմի-
ծառայի օսարին...

Աշխարհը խղճուկ կլինի խղճուկ-
ների համար եւ դաշտակ կմնա դա-
շտակամիտների համար: Այդու է
բայց չմոռանանք, որ ազգերի մեծ
ընտանիքի անդամը լինելու համար
հարկավոր է ճիշտ գնահատել սե-
փական ուժերն ու կարողություննե-
րը:

Այդ ի՞նչ էին արել և Երկրի համար, որ հիմա լրում են: Պարանու կաղած Երկնից ոչ ո՛վ մեզ Երկիր ու հայրենիք չի հօԵցնելու: Սի բարձ տում, դնում ես Երկրորդի Վրա, ու այսուհետ բարձ բարի Վրա կանգնում է Տունը համայնքամբ:

ՄԱԿ Է ԿԱՏԱՐԵԼ
ԱՇԽԵՍԱՄԸ ՍԵՐԴՈՒՄԸ^Ը
ԴԱՎԱՎԱՏԱՆԻԼԸ:

1998-2000թթ.

ավելի քան 126 մլն ԱՄՆ դոլար

